

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. maj 2013
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0033
Dok.: 777200

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 45 (L 141), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. maj 2013.

Morten Bødskov

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 45 (L 141) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvilken praktisk betydning har muligheden for at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden i sager om rufferi?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Det er Rigspolitiets opfattelse, at indgreb i meddelelseshemmeligheden kan være et afgørende efterforskningsredskab i rufferisager.

Rufferisager er ofte meget svære at efterforske, idet de prostituerede oftest ikke ønsker at udtale sig til politiet.

Sagerne skal således oplyses ved anden efterforskning, i hvilken forbindelse aflytninger kan være afgørende for tilvejebringelsen af såvel konkrete beviser som generel information, der sammenholdt med oplysninger fra andre efterforskningsskridt kan bidrage til opklaring af sagerne.

Rigspolitiet kan endvidere oplyse, at aflytning benyttes til at vurdere omfanget af omsætningen, idet dette har betydning for strafudmålingen i sagerne. Ved at aflytte bordellerne er der væsentlig bedre mulighed for at vurdere omsætningen, idet en aflytning eksempelvis kan give et billede af, hvor mange kunder der besøger stedet, hvilke ydelser der tilbydes, samt hvor prisniveauet ligger.

På den baggrund er det Rigspolitiets opfattelse, at muligheden for indgreb i meddelelseshemmeligheden i rufferisager er særdeles vigtig for opklaringen af sådanne sager.

Rigspolitiet kan blandt andet nævne tre konkrete sager, hvor indgreb i meddelelseshemmeligheden spillede en afgørende rolle i efterforskningen.

Dom af 11. februar 2012

Den 11. februar 2012 blev to rumænske mænd idømt 4 måneders ubetinget fængsel samt udvist af Danmark for rufferi.

På overfladen var forholdet mellem de prostituerede og de to rumænske mænd kærestelignende, hvilket de prostituerede ligeledes gav udtryk for over for politiet. På aflytningerne kom det imidlertid frem, at de prostituerede var i et afhængighedsforhold til mændene og blev benyttet som et redskab til at tjene penge til brug for mændenes spil på casino.

Det fremgik af aflytningerne, at de prostituerede over telefonen blev truet og beordret på gaden af mændene. Efter anholdelse af mændene ønskede de prostituerede fortsat ikke at samarbejde med politiet, men ringede i stedet til den ene mands bror i Italien, som over telefonen forklarede, at de prostituerede fortsat skulle trække på gaden, så det ville fremstå som om, at de frivilligt lod sig prostituere.

Sagens opklaring skyldes således hovedsageligt aflytningerne i sagen.

Dom af 2. juli 2012

Den 2. juli 2012 blev en vietnamesisk kvinde idømt 4 år ubetinget fængsel og udvist af Danmark blandt andet for rufferi.

Sagen blev underbygget af aflytningerne, hvoraf det fremgik, hvordan de prostituerede kom i gæld til den vietnamesiske kvinde bl.a. ved at tabe i spil og ved narkotikaafhængighed, idet kvinden skaffede og solgte narkotika til pigerne.

Af aflytningerne fremkom der endvidere beviser for, at kvinden var den reelle ejer af bordellerne, uagtet hun benyttede stråkvinder til at stå for stederne.

Ingen af de prostituerede turde at udtale sig til politiet. Sagens opklaring havde derfor ikke været mulig, hvis der ikke havde været foretaget aflytning.

Dom af 31. januar 2013

Den 31. januar 2013 blev en dansk kvinde idømt 1½ års fængsel, hvoraf 1 år og 4 måneder blev gjort betinget, ligesom der blev konfiskeret 4,5 millioner kroner blandt andet for rufferi i forbindelse med tre bordeller – to i København og ét i Aarhus.

I denne sag var de prostituerede heller ikke villige til at bidrage til efterforskningen. Det var således på baggrund af aflytningerne, at det var muligt for politiet at bevise, at den danske kvinde havde styret bordellerne.

Af aflytningsmaterialet fremgik det blandt andet, at det var den danske kvinde, der styrede vagtsystemet for både prostituerede og telefondamer samt fordelte vagterne. Det fremgik endvidere, at kvinden instruerede telefondamerne i, hvad deres opgaver var, at hun arrangerede fotografering af de prostituerede til hjemmesiden, samt at hun styrede annonceringen, men at det var de prostituerede, der betalte for annoncerne.

Endvidere fremgik det af aflytningerne, hvordan der blev givet bøder til de prostituerede, hvis de ikke mødte på en vagt, hvordan indtjeningen skulle lægges i kuverter, og hvordan betalingssystemet generelt fungerede.

Det var således helt afgørende for sagens opklaring, at politiet havde mulighed for at iværksætte aflytning i sagen.”